

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitală: Pentru 1 an 30 lei; 6 luni 15 lei; 3 luni 8 lei.
In Dietricte: " 1 an 36 lei; 6 luni 18 lei; 3 luni 10 lei.
In străinătate: " 1 an 48 lei; 6 luni 24 lei; 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In România: La administrațiune, Tipografia Ștefan Mihălescu, Strada Covaci, Nr. 14 și la corespondenții ziarului din județe.
In Paris: La Societate Havas, place de la Bourse, 8.
In Viena: La Heinrich Schalek, I, Wollzeile, 12, Biroul Central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.
In Hamburg: La Adolf Steiner, Gänsemarkt, No. 58, Biroul de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pag. IV 30 bani. | Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Reclame pe pagina II-a 5 lei. | Scrisorile nefrancate se refușă.
Articolii nepublicați nu se inapoiază.
Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

Prim-Redactor: STEF. C. MICHAILESCU.

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele streine.

Buda-Pesta, 15 August.

„Ungarische Post“ află din Agram a supra ultimului scandal următoarele: De câte-va zile incoace s'au anunțat afară, pe frontul edificiului caseriei Statului, insignii reprezentând emblema de stat a Ungariei și având un text explicativ unghuresc. Publicul din Agram indignat pentru acest fapt izvorit din zelul cine știe al cărui funcționar unghuresc, care a voit să se recomande guvernului său, a cerut cu energie îndepărtarea acelor scandaloase insignii. Neținându-se cont de această pretențiune suverană, mulțimea ce se afla adunată din întâmplare pe străzile de lângă visterie, a început să arunce cu petre asupra soldaților cari păziau. Aceștia la rândul lor, siliți fiind să se apere, scoaseră tesacele și se aruncară asupra mulțimii care încet-încet, retrăgându-se se risipi, nu însă pentru a nu se mai reîntoarce, căci peste o oră începu atacul într'un mod atât de metodic și violent, în cât nu s'a putut restabili ordinea până ce nu a intervenit o companie de soldați, cari au împins pe locuitorii în locușele lor. Pe la ora 1 din noapte, pe străde nu se mai vedeau de cât soldați. Ordinea se restabilise, însă din nenorocire cu prețul unor grave răni de ambele părți.

A doua zi de dimineață liniștea părea a fi pe deplin asigurată, când d'o dată d.a. pe la orele 3 o enormă masă de lume se opri înaintea edificiului de care atârnau insigniile din chestiune. Câți-va tineri proptâr niște scaii, se urcară pe ele și într'un moment aruncară în mijlocul mulțimii toate tablele cu insigniile unghurești, ce în aclamațiuni frenetice au fost călcate în picioare și rupte. După aceasta, lumea adunată a spart toate ferestrele edificiului. În timpul când se petreceau lucrurile acestea înaintea visteriei, o parte din public s'a dus la directorul finanțelor, David, de pe a cărui locuință asemenea a rupt tabla cu inscripțiunea unghurească. După săvârșirea acestor fapte de și turbulente, dar justificabile prin simțimentul național din care au pornit, lumea se îndreptă spre arest, în care se aflau mai mulți arestați d'a seară. Cu toată împotrivirea soldaților, mulțimea revoltată liberă din închisoare pe toți câți se aflară în ea.

Toate acestea s'au petrecut, fără ca să se întâmple nici un scandal cu publicul care se afla prin cafelele sau pe trotuare și fără ca să se fi comis cel mai mic furt.

Agram, 18 August.

In „Agramer Zeitung“ deputatul Mis catovici constată, că mulțimea indignată nu s'a ridicat în contra ordinii legale nici în contra orozării insigniilor Statului, ci numai în contra textului nelegal ce s'a pus dedesuptul acelor insignii. In contra acestei inovațiuni Croația se va scula ca un singur om. De almintrelea aceasta rezultă și din declararea partidei naționale.

Articolul termină ast-fel: Să nu se înșele Ungurii în privința faptului că actuala majoritate din dieta Croației e cea din urmă, care poate și mai vrea să susție ordinea legală. Dacă nu va putea să și impliniască misiunea aceasta, nu va fi vina ei, însă să știe atunci guvernul din Pesta, că în Croația nu se va mai guverna cu constituția ci cu baioneta.

Berlin, 17 August.

Ziarele oficioase semnaleză o lege și mai severă, de cât cea de până acum, în contra socialiștilor.

Petersburg, 17 August (pe cale indirectă)

Politia a reușit să pună mâna pe rectorii și colaboratorii ziarului secret „Studentgestwo“. S'au trimis la Siberia pe cale administrativă 22 de studenți universitari.

Alexandria, 17 August.

După statistica șefului serviciului sanitar, dr. Hunter, numărul morților de cholera în tot Egiptul se urca până la 14 l. c. la țifra de 20,316 dintre cari 6114 vin numai pe orașul Cairo.

In localitatea Abu-Humas a erupit epidemia de la 12 Iulii și de atunci morții se îngroapă fără de știrea autorităților sanitare. Șeicul satului e dat în judecată, pentru că ar fi tolerat acest abus fiind corupt. S'au stins peste 216 vieți, cari până acum nici n'au figurat în lista morților.

Pesta, 17 August.

„Pester Correspondenz“ anunță din Viena: Luni s'a întâlnit regele Carol din

România, plecând la Berlin, cu ministrul președinte Ioan Brătianu la Viena, unde se va opri câte-va zile. Regele Milan care sosește tot atunci la Viena, se va opri aici nu mai o singură zi. Atât regele Carol cât și regele Sârbiei vor avea o întâlnire cu împăratul Francisc Iosif.

Belgrad, 17 August.

Azi s'a sub-semnat uzacul privitor la convocarea unei scupcine extraordinare și se va publica Luni.

Serviciul Telegrafic al „României Libere“

17 August — 3 ore seara.

Constantinopol, 17 August.

In urma prinderii d-lui Corpi de tâhar la 9 Iulie aproape de Yalova, autoritățile provinciale au primit ordinul d'a nu mai libera permisii de călătorie în năuntru pământurilor în afară de drumurile comune.

Berlin, 17 August.

„Gazeta Germaniei de Nord“ desminte noutatea întrevederii Principelui de Bismarck cu cardinalul Howard.

17 August — 6 ore seara

Roma, 17 August.

Se telegrafiază din Gibraltar „Agenției Ștefani“: Intâia divizie a escadrei italiene a plecat erl de la Algesiras la Cartagena; a doua divizie a rămas la Tanger.

Se desminte formal noutatea telegrafică de la Gibraltar către ziarele engleze, după care negocierile ce se fac între Maroc și legațiunea Italiei la Tanger s'ar fi rupt și că delegatul Italiei ar fi luat steagul; negocierile din contra se urmează regulat.

18 August — 9 ore dimineața

Alexandria, 17 August.

Cercul zgomotului că o criză ministerială e iminentă la Cair, și, în cazul când s'ar produce, Riaz pașă va fi însărcinat a forma noul cabinet.

Erl au fost șase morți de cholera la Cair și 41 la Alexandria.

Paris, 17 August.

Cele din urmă noutăți din Tonkin anunță că colonelul Badens, comandantul superior al fortăreței Nam Dinh, a câștigat o învingere completă asupra inamicului care înconjură locul și l'a făcut să sufere mari perdei.

18 August — 3 ore seara.

Breslau 18 August.

Regele Carol al României a soșit aici erl seară la 10 ore 1/4; Majestatea Sa a fost primită la gară de către autoritățile civile și militare ale orașului; mai târziu toți ofițerii garnisonii s'au dus la reședința Regelui spre a-I aduce omagiile lor. O companie din al 10-lea regiment I face onorurile militare.

Constantinopol, 18 August.

Prea Sântia Sa Nicodem, arhiepiscop de la Thabor cu reședința la Moscva, a fost erl ales în unanimitate patriarch grec la Ierusalim.

(Havas)

A se vedea ultime sciri pe pag. III-a.

București, 8 August.

„Instinctul public nu se înșală nici odată“ zicea un eminent ziarist.

Dacă observațiunea este justă — și noi o credem de multe ori ast-fel — atunci călătoria M. S. Regelui la Berlin cată să aibă, după instinctul public, o explicațiune cu mult mai importantă de câtăcea declarată lumii profane, că M. S. ar merge, pur și simplu, să asiste la o serbare de familie, în calitate de naș.

Presimțirea publică vorbește despre două grave cestiuni ce s'ar trata la Berlin cu Augustul nostru suveran: atitudinea noastră în procesul ce avem cu Austro-Ungaria pentru Dunăre, și cestiunea balanții în care să ne aruncăm spada în viitoarele complicațiuni.

Dacă e dar să dăm credemnt instințului public, atunci Dunărea și alianța noastră ar fi obiectul adevărat al invitațiunei ce s'a făcut Suveranului nostru, de-a petrece câte-va zile în capitala de pe Sprea, în care

se ferecă și desferecă astăzi toate planurile diplomației, de unde se dictează, am putea zice, purtarea tutulor.

Publicul o brodește, ce-i drept, uneori cu conjecturile lui; el străvede adesea ca linul sforile scenelor ce pregătesc diplomații, cu totă perdeaua ce ei trag înaintea ochilor profani, — dar, în cazul de față, cu tot presentimentul public, nu putem admite ca monetă bună tot cea-ce circulă între tâlcuitorii călătoriilor regale și între cei lacomi de nuvele și de iscodiri adinci.

De la a trata o cestiune în mod academic și până la hotărârea de-a lucra într'un fel — e o deosebire de care trebuie să ținem seamă.

Această diferență o zărim noi aci.

Austro-Ungaria, cu toată hărțuială căpătată de la Europa, de-a se amesteca în apele noastre, nu se simte tare în dreptul ce-a solicitat să usurpe, și ar voi, se înțelege, să aibă și parafă aceluia a-a cui e moșia și balta pe actual ei de proprietate, alături, dacă nu în frunte, cu iscăliturile celor ce s'au apucat să-i dăruiească clopotul Colții, cum se zicea o dinioară la noi.

Nu mai iscălitura noastră pe încheierea Conferinții de la Londra ar crea Austro-Ungariei un drept public european, real și indiscutabil.

Altminteri sentința dobândită este în neregulă, procedura nefiind îndeplinită, partea adversă nefiind ascultată, și deci cele legate de către înalte obzave ale diplomației sunt foarte controversabile, într'un cât ne privește; sentința aceea, dintr'un minut într'altul, se poate casa.

Nu e de mirare dar ca Austro-Ungaria să fi umblat cu rugăciuni pe la Berlin, ca, sub un pretext sau altul, Regele nostru să fie chemat „în familie“, și povățuit acolo părintește, ca să înmlădie în fine, cu augusta Sa autoritate, pe recalitrantul său guvern.

Diplomații din Viena și Pesta au vizat să lucreze, prin machina de su-punere a „Omului de fier“, anume asupra Regelui Carol, știind bine cât preț a regel și pune suveranul nostru pe salvarea Dunării, cunoscând câtă tărie de caracter a dovedit în apărarea drepturilor țării, unindu-se tot d'una din suflet, cu protestele guvernului său în contra mijloacelor prin cari Austro-Ungaria umbla să se strecoare, și încă cu pretențiunea preșidenții, în comisiunea riveranilor, de unde tractatul de Berlin o escludea de altminteri în modul cel mai categoric.

Oficina de pe Ball-Platz mai avea pe lângă acestea în seire călțvenin a preparat Tronului țării noastre, prin toate acele miserii de scuse ce i se pretinse, pentru ofense inchipuite sau pentru intențiuni iredentiste!

„Cine poate să steargă impresiile penibile ce politica noastră dualistă a cauzat Coroanei române, — cine alt de cât dictatorul Europei, sau venerabilul șef al casei de Hohenzollern?“

Iată ce și-ar fi zis poate înțepții de la Viena, și atî dat fugă să pregătiască la Berlin ceremonia unui boțez, în care Regele să fie naș.

După serbare, *inter pocula*, se poate pleda cauza Austriei, și, principele de Bismarck, cu viersul lui de sirenă irresistibilă, va înblânzi pe sêlbaticul Țeran de la Dunăre, care ține una și bună, cum și este, că riul este al lui

și pace, că n'are nimeni să s'amestec în domnia apelor românești....

Cât despre alianță, nu garantăm nimic.

Că se va vorbi, se poate.

Ce se va hotărî însă și ce va eși mai târziu la vâpsea din toate țergurile cari se fac acum: despre acestea nu-mai două ființe sciū ceva mai sigur.

Dumnezeu întâiu, și d. de Bismarck al doilea.

De la toate aceste conjecturi, de la instinctul public chiar, care nu se înșală nici o dată, și până la determinarea politiceii unui Stat este cel puțin un pas.

Și pasul este imposibil de sărit pentru guvernul nostru, ori-cari ar fi dispozițiunile cu cari s'ar presupune că se întoarce M. S. Regele de la Berlin.

Mai întâiu că nu ne indoim un singur minut despre nestrămutata hotărâre cu care marele Capitan al vitejilor de la Plevna va apăra drepturile țării, ori-care i-ar fi protivnicul, ori-cari ar fi ademenirile și făgăduințele ce i s'ar face.

Guvernul însă, fără știrea și decisiunea căruia nimic nu se mișcă într'un Stat constituțional, nu poate primi nici o abateră de la programa ce și-a tras acum în urmă în cestiunea Dunării, prin nota d-lui Sturdza.

A schimba acum politica afișată deja Europei — este a și atrage disprețul tutulor, chiar și al acelora pentru cari ar ceda, și ar fi, ceea ce e mai grav ca tot, a crea țării o situațiune din cele mai grave, aruncându-ne acum orbesce în brațele Austro-Ungariei, după ce i-am resisat, atât și după ce am lăsat să dospiască timp îndelungat ura ce ne imperiul poartă de Vest.

Aceasta ar fi în adevăr un saltomortale, și credem că, la vârsta când i-a crescut dora maseaua de minte, cancelarul nostru nu'l va incerca.

De altminteri, numai faptele vor decide și vor da fie-căruia ce este al lui.

Să așteptăm dar ca ele să se pronunțe, și vom vedea dacă confirmă sau desmint „instinctul public“ care s'a și pronunțat deja.

CRONICA ZILEI

Vineri după amiază, la 3 ore, s'a ținut un consiliu de ministri la ministerul de externe, sub-președința d-lui D. Sturdza, fiind asistat numai de doi colegi, anume dd. Lecca și Aurelian.

Cum vedem, am ajuns sub triumvirat.

A-l'altă-ieri la 11 ore a. m. s'a oficiat cu mare pompă serviciul divin în capela catolică în onoarea aniversării împăratului nemțesc. A oficiat însuși Em. Sa mgr. Paoli, mitropolitul catolic din capitală.

Toate ambasadere erau reprezentate, parte prin titularii membri, parte prin primii secretari. Dintre miștrii noștri erau d-nii Sturdza și Lecca precum și d. general Radovic.

Biserica era apoi plină indesată de suși și supuse de al împăratului de la Beciu.

La ora 1 p. m., în localul ambasadei, d. baron de Salzberg, a primit felicitările.

D. general Dabija, ministrul lucrărilor publice, a soșit a-l'altă-ieri în capitală întorcându-se din Moldova, unde fusese dus de mai multe zile.

D. N. Crețulescu, șeful legațiunei române din Petersburg, a plecat Sâmbătă la moșia d-sale în Argeș, spre a petrece acolo câte-va zile, înainte de a se reîntoarce la Petersburg, fiind aproape de expirarea concediului d-sale.

D. Cavalier Panza, primul secretar al ambasadei italiene din Constantinopol, a cărui sosire în București am anunțat o în zilele trecute, a plecat Vineri la Constantinopol, la postul său.

D. comite Tornielli, plenipotențiarul resident la noi, a petrecut pe d. Panza până la Giurgiu, de unde Ex. Sa d. comite s'a întors apoi în capitală Sâmbătă dimineața.

D. general Budișteanu, comandantul diviziei din Târgoviște a obținut un concediu de 45 zile, în timpul căruia va fi înlocuit la comandament, prin d. colonel Șisman.

D. colonel Murgescu, inspectorul general al porturilor, a venit a-l'altă-ieri în București.

D. Radu Mihai, prefectul poliției capitalei, întorcându-se Jouf de la Sinaia, a plecat Vineri dimineața la moșia d-sale, unde se află și azi.

Așa dar, capitala e veduvă pe câte-va zile de cunoscutul ei agă.

D. C. Cămpineanu, membru la curtea de apel de aici, s'a întors a-l'altă-ieri de la Constantinopol, unde a stat o lună de zile.

D-na Irina Cămpineanu a plecat a-l'altă-ieri la Valea Călugărească.

D. inspector administrativ, Persiceanu a plecat iarăși în Dobrogea, spre a termina ancheta intreruptă, când a fost trimis la Vaslui.

Intre alte afaceri cu care e însărcinat a le cerceta, se zice, că este și aceea a fostului director al prefecturii din Tulcea, pentru niște bani rătăciți de la destinațiunea lor.

D. Dim. Floru, inspectorul general al serviciului telegrafo-postal, a plecat în concediu.

Înainte de plecare, d-sa a inspectat mai multe biurouri din Dobrogea.

Mai zilele trecute urma a se face alegere pentru completarea locurilor vacante, din comitetul Bursel locale, dar alegătorii respectivi neîntrunindu-se în număr îndestulător, alegerea s'a amânat, după cum am aflat, la 16 ale curentei.

Consiliul comunal al capitalei, tot mai dă semne de viață până acum. Vineri seara a ținut ședință sub președința d-lui Serurie, poate pentru avertisarea alegătorilor, că de și s'a vorbit atât de mult de d-solvare, totuși d-lor se interesează mereu de afacerile ce le sunt încredințate, și că vor sta la post până în ultimul moment.

Se vorbește, și „L'Indép. roumaine“ a înregistrat deja acest zgomot, despre pierderea unei scrisori adresate din Sinaia la București; se vede că misiva era importantă, de oare-ce s'au început serioase sercetări asupra pierderii ei.

„L'Indép. roumaine“ spune că pe la ministerul de rebel se vorbește despre crearea a trei noi regimente de artilerie, în special pentru serviciul de pompieri, în locul celor de azi, care vor trece în artileria permanentă.

Cu toate plimbările moastelor Sf. Dumitru prin capitală și cu toate rugăciunile făcute de preoțime, cerul stă tot incuiat și nu se îndură a ne lăsa o picătură de ploaie.

Ba ieri se mai năpustise asupra-ne și un vânt violent, în cât te ineca cum se cade cu abominabilul praful ce rădica de pe străde.

Era un adevărat supliciu a fi silit să eși din casă, unde încă erai expus la alt ne-ajuns, de a sta adică cu ușile și ferestrele închise, căci alt-fel praful te supără mai rău în casă ca afară.

O ducem rău de tot cu acest timp, noi Bucureștenii!

D. Poliacoff, renumitul constructor de căi ferate în Rusia, a trecut zilele acestea prin Busuresci mergând la Sofia; această călătorie, după cât se pare, d. Poliacoff o face în scopul de a obține construcțiunea rețelei de căi ferate în Bulgaria.

Vecinii noștri ar trebui se deschiză o-

chif bine, să nu pățiască ce am pățit noi, cu Strusberg et Ambron.

„Curierul financiar“ spune că direcția căilor ferate române a prezentat guvernului un proiect de joncțiune a Colentinei cu Chitila.

Suntem informați că la o stație de pe linia, Predeal în nopțile trecute s'au ciocnit două mașini între ele, zdrobindu-se una pe alta.

Prea dese ciocniri de acestea se întâmplă de la o vreme încoace. Din o culpabilă neglijență a oamenilor de serviciu, eată cum se cauzează Statului pagube de zecimi de mil de lei.

Nu s'ar putea ține oare, o mai neadormită privighere asupra personalului vișos din serviciul de mișcare și a se depărta cei răi?

„Curierul“ (Th. Balasan) dă știrea că în seara de 3 August, la Sălău au ars 12 camere din apartamentele cele vechi, în care se afla instalat și biroul postal. Cea mai mare parte din mobilier și obiecte s'a scăpat, neîntâmplându-se nici un alt accident nenorocit.

Conform unei decizii a consiliului general și în virtutea art. 9 din lege și 10 din statute, Banca națională a României deschide pe viitor *compturi curente* pe depuneri de titluri, la comercianți și chiar la particulari.

Această operațiune se face și la succursalele Băncii, în orașele în care există. Noua măsură ni se pare a fi de mare înlesnire pentru piețele noastre comerciale, și credem, că comercianții mai cu seamă, vor ști profita de condițiunile ei avantajoase.

Măine seară se va da și la teatrul Dacia o reprezentație în ajutorul victimelor rămasse de la Ischia.

Românii, generoși din fire, vor și răspunde cu demnitate și la acest act de caritate.

D. V. Romașcu, care a reușit la concurs, s'a numit controlor fiscal, în locul d-lui I. Andoniș destituit.

D. P. P. Rădescu, care asemenea a reușit la concurs, s'a numit controlor fiscal în locul d-lui G. Proistosescu revocat.

D. Ilie Andreescu s'a numit, la casieria județului Prahova, în funcțiunea de verificator clasa I, în locul d-lui N. Apostolescu trecut în altă funcțiune.

D. Michail I. Panaitescu, actualul ajutor-archivar la biroul central al vâmlor, s'a numit copist la același birou, în locul d-lui Constantin S. Teodorescu înaintat; iar în postul de ajutor-archivar, ocupat de d. Panaitescu, s'a numit d-nu Ioan Pictorian, bacalaureat.

D. P. Tomescu s'a numit, la casieria județului Dolj, în funcțiunea de copist în locul d-lui Constantin Doda, trecut în altă funcțiune.

D. Ioan Cerlescu, fost impiegat de cancelarie la vama Brăila, s'a numit în asemenea calitate în serviciul exterior al vâmlor, în locul d-lui Nicolae Ciuceanu, trecut în altă funcțiune.

Ziarul „Timpul“ conține, în numărul său din 5 August, o convorbire ce ar fi avut loc între ministrul-șef de cabinet, d. Ion Brătianu și ministrul plenipotențiar al Austro-Ungariei, baronul de Mayr. Nici o convorbire de natura aceeași relatată de

„Timpul“ nu a avut loc și ea este o pură invențiune a celui ziar. — (Comunicat).

CESTIUNEA DUNAREI

O veste din Londra ne-a anunțat, că operația ratificării tratatului de Londra s'a amânat până mâine, Marți. Această amânare «N. fr. Presse» o explică în două chipuri: întâiu, unii dintre plenipotențiarilor nu aveau încă instrucții și, a doua, puterile și-au rezervat încă aceste două zile, cum e azi, ieri și alaltăieri, spre a căuta să înduplece pe România, cel puțin în aceste momente, la îngăduire.

Ce s'o fi ales de acest nou tertip, vedea-vom în curând.

DIN AFARA

Turburările din Agram.

Două zile, Vineri și Sâmbăta trecute, capitala Croației a fost teatrul unor întâmplări nespuse de interesante. Poporul croat s'a repezit cu furie asupra tabelor cu inscripție ungurească, ce se lipiseră la porunca guvernului din Pesta pe zidurile oficiale croate și le-au rupt jos între strigăte de: moarte Ungurilor și Ungariei. A trebuit să vie armata și să se întimplă chiar ciocniri sângeroase, spre a restabili ordinea și a se înlătura astfel nește demonstrații și mai concrete în contra Ungurilor.

Este de-a dreptu greșos chipul în care presa vieneză—ca să nu mai vorbim de cea ungurească—judecă aceste turburări. Ea acuză pe Croați de oameni «ingrați» și «nereducători», fiindcă răspund astfel Ungurilor, «cari le-au dat autonomia» și «le-au făcut atâtea concesii». . . . Foile nemțesci din Viena cer dară Ungurilor să urmeze o altă politică, și anume aceea a «pumnului».

„Trebuie să mulțumim din inimă Cehilor și Polonilor, că au spart în Viena cuibul acestor vipere, cari, după ce au dat la 1867 Croația și Ardealul pe mâinile Ungurilor, astăzi se sburlesc și spumă de mânie ori când Croații și Românii dau câte-un semn de viață și protestează prin câte-o demonstrație în contra jugului hunic. «Politica pumnului?» Iată ce dorim, când e vorba, și turburările din Agram sunt o provocare făcută rassei Unguresci să adopte, dacă îndrăznește, această politică.

Mare-i necazu Vienezilor. Ei, cari au vândut, fără nici un drept, Ungurilor toate interesele popoarelor nemăgiare de dincoace de Leitha, credea că ele astăzi sunt deja maghiarizate, și că în Ungaria, Croația și Ardealul ne-mai există de cât un singur popor, cel unguresc, el va alerga astăzi în ajutorul tovarășului său de la 1867, spre a-i ajuta să trântescă pe Slavi și să salveze dualismul periclitat. Ce să veți însă? Maghiarizarea cu care se laudă Ungurii, nu e de cât aparentă. Traiesc încă în Ardeal Românii, în Ungaria Serbi și Slavi, în Croația Croații, cari urăsc pe Ungur și sunt gata a da mâna Slavilor austrieci spre a restitua o formă de guvern și o stare de lucru din cele mai infame. Această legătură este în deosebi cari supără foile nemțesci austriace.

Noi din parte-ne salutăm pe turburătorii din Agram.

Rusia și Vaticanul.

Foile germane vorbesc despre o apropiată întrevvedere a prințului Bis-

ocupa cu deosebire. Zisese lui Frossard:

— Ce dracu o fi voinde Séverac să mai facă la Oran? Va lăsa singură, după câte-va zile de căsătorie, o femeie pe care o adoară, și aceasta pentru plăcerea d'a vedea burnuzele murdare ale Arabilor. Mărturisesc că nu înțeleg!

— Ce crede în această privință d-ra de Cygne? întrebă Frossard, la rândul lui, doritor să nu se compromită.

— Găsește lucrul foarte natural!

— Ei bine! generale, cine-ți spune că nu este aci un mic complot, și că nouii căsătoriți n'au intențiunea secretă de a vizita Algeria în timpul lunii lor de miere? Este o țară admirabilă. Toți cei ce vin d'acolo spun acest lucru. Acolo soldatul e rege, și când e bogat, e aproape un zeu. Tânăra femeie într'un palanșin, și culcată după moda orientală, pe perne de mătase, cu o escortă de cavaleri înarmați cu lungi puști bronzate, și cu figurile *idem*, călărind sub conducerea lui Séverac, cu palmieri unei oaze și cu cerul ardețor al deșertului ca decor, ar fi ceva destul de feeric.

— Când e la adică, așa poate să fie, murmură contele.

Dar, în realitate, nu era convins; respins din spre partea lui Frossard, se întoarse spre Sarah. Tânăra femeie dăduse din cap cu aerul gânditor, și,

mar în Kissingen, cu cardinalul Howard, un trimis al papei. Scopul întrevederii ar fi punerea la cale a unei înțelegeri definitive între cancelar și Papa.

Cardinalul Howard ar fi foarte potrivit pentru această misiune, căci de, este englez și Cancelarul pe latină nu-i poate suferi. Afară de aceasta are cunoștințe numeroase și mult tact diplomatic, din care cauză Papa Pin IX îl întrebuițase în numeroase misiuni diplomatice din cele mai delicate.

Sarcina de altfel, cu care e investit cardinalul Howard, Prințul Bismarck urasce mult catolicismul și din pricina aceasta o înțelegere dreaptă și statornică îi este aproape imposibilă. Înțelegerea e mult îngreuiată pe urmă, chiar de foile papale. «Moniteur de Rome» injurase într'un număr al său din urmă atât de strasic pe Prusieni, numindu-i între altele «o hidoasă amestecătură de popoară», în cât guvernul prusian se văzu nevoit să ceară Papei satisfacție. Papa i-o dădu, desaprobind foaia, care de altfel primise de la Sf. Sa o subvenție de 10,000 lei. Redactorii acestei loi sunt Alsatieni.

CALETORIA M. S. REGELUI LA BERLIN

«Nat. Ztg.» din Berlin, consacra călătoriei M. Sale Regelui nostru în Berlin, un articol de fond. În acest articol foaia germană spune, că ceea ce duce pe M. S. la Berlin e un eveniment familiar și că privită călătoria din acest punct de vedere, ea dovedește intemele raporturi cari există între curtea din Berlin și cea din București.

În fața actualiei situații din peninsula Balcanilor, «Nat. Ztg.» se vede însă silit să dea călătoriei M. Sale și o importanță politică. — Ea ar dovedi că guvernul român lucrează în armonie cu Austria, Germania și Italia, la o politică de pace.

Prea mult țed de a combina, la foaia germană. Noi credem că călătoria M. Sale are un caracter cu totul personal și familiar.

UN GLAS DE PESTE MUNȚI

«Telegraful Român» (din Sibiu), foaie oficială a bisericii ortodoxe românești de peste munți, vorbind pe pericolul în care se găsește biserica ortodoxă din regat, adresează episcopatului nostru din țară următorul avertisment, pe care bine ar face să și-l pue la inimă:

„... Un lucru nu ne place în România. Biserica ortodoxă sau mai bine episcopatul ortodox de acolo se lipesc prea tare de abuzurile ereditate de la bizantinii și fanarioti și desconsideră liberalismul, temelul bisericii creștine, intemeiate de Christos. Episcopatul ortodox din România ar trebui să se desbrace de absolutismul călugăresc și să considere biserica întreagă, adecă pe toți credincioșii, demni de biserică, dar să nu creeze caste de aristocrație în organismul cel mai democratic, care nu cunoaște de cât un tată în ceruri, și fil, pe toți oamenii, pe pământ.

„Credem, că episcopatul din România va cunoaște din vreme rădăcirea în care se află și va da bisericii ortodoxe forma ce i se cuvine, după învățătura cea adevărată a lui Chs. Va recunoaște, că biserica ortodoxă nu e ca biserica papistă, numai a dignitarilor și ordinilor. Credem, că episcopatul ortodox român nu numai va recunoaște, dar se va și conforma în interesul bisericii ortodoxe și nu va mai da prilegiu proimei să rădăcească fără

după puține cuvinte, ușor de interpretat în modul afirmativ și negativ în același timp, se închise în apartamentul său, cu buna Mrs Stewart, care tocmai sosise să petreacă câte-va săptămâni lângă scumpa ei Sarah.

Șapoi, totul era curios în conduita lui Séverac. Fidanțata lui se dusesse la Paris și el rămăsese la Bois-le-Roi. Venea în toate zilele la Paris, dar nu voia să se instaleze. Pleca seara cu ultimul tren, și se întorcea la mamă sa. De la întoarcerea lui din Algeria, nu voise să locuiască în apartamentul său din Strada Pyramidelor. Prea multe amintiri, favorabile Sarei, i ameteau; la fie-ce pas ar fi regăsit imaginea tinerei femei, care s'ar fi impus ast fel cugetării sale. Și tot ce i aducea aminte de trecut i spăimânta. În fine, se temea ca să nu vie Sarah la el.

De vr'o două săptămâni Sarah se schimbase mult. Figura i slăbise, trăsăturile păreau că i se urcaseră în susul frunții, ca și cum sbuciumarea ideei unice care i ocupa creierul neconținut, i contractase mușchii feței. În ochii ei acum se observa un fel de rădăcirea. Suferea mult, vedea bine aceasta Séverac, dar o vedea numai el. Sarah cu o energie supremă, și ascundea toate chinurile și, în timpul puținelor ore când era silită să înfrunte privirile celor ce o înconjurau, știa să și

de păstori, prin adunări excepționale în paguba credinței, moralei și libertății.”

STIRI MARUNTE

„Novos Vremie“ anunță, că secretariul de Stat, Richter, care presidase comisiunea de încoronare din Moscva, a prezentat țarului tabloul cheltuelor făcute cu ocazia încoronării. — Suma cheltuită e de 6,500,000 ruble.

Un proces monstru a început actualmente în Siberia, în contra prefectului de Kansk, Vasileff. — Actele de acuzare ocupă 60,000 de coale. Au trebuit 6 cai ca să le ducă și tot stătea oameni ca să le așeze în timp de o jumătate de zi în arhiva guvernământului.

După cum e astăzi întocmită justiția în Siberia, trebuie să vie veacul al 20-lea și de abia se va termina acest proces.

Francesul Alfred Chevrémont constată, într'un interesant tractat științific, înclinarea generală a țărilor apusene al Europei din Danemarca, până în Spania. În urma acestei înclinări teritoriul apusean al Europei se tot retrage.

D-l Peter Trempley din Clinton County, America, își pavase de curând un drum al său de pe moșie, cu peatră din muntele din apropiere. Ce descoperi însă de odată? Că aceste petri prezentau mai multe puncte sculptoare, și că aceste puncte nu erau nimic alta de cât argint. Ne putem închipui cu ce grabă și-a des-păvat Peter Trempley drumul său.

În golful din Mexico au început să se scoată în timpul din urmă, mărgăritare de o mărime și frumusețe rară. — Unul, de 7 carate, s'a vândut la fața locului cu 70,000 de franci.

Insula Ometepe din lacul Nicaragué, America, a avut zilele acestea o soartă groznică. Toți munții de pe densa s'au crăpat și au început să verse lavă. — Într-o clipită roditoarele văi au fost inundate, nimicind semănăturii, case, cireți de vite, etc. — Oamenii nu au putut scăpa de cât cu mare nevoie. Câți-va se refugiaseră pe o colină, care însă începu numai de cât să se cofunde și nefericuții dispărură.

În Praga încă a avut loc o turburată antisemitică.

CARANTINA DIN CONSTANȚA

Din Constanța i se scrie „Poștel“ cu data de 31 Iulie:

V-am comunicat că la 26 Iulie, a venit aici de la București d. Dr. Capșa, directorul general a serviciului sanitar, pentru a cerceta cazul cu carantina.

În astăzi a vă da lămuririle cuvenite în această chestiune.

Se știe că în urma scirilor [sinistre despre holera din Egipt, consiliul nostru medical superior a decis a se construi mai multe carantine și a se pune din nou în stare de funcționare cele ce deja existau din anii trecuți. Între aceste din urmă era și carantina din Constanța. Ea fusese construită în anul trecut. Cu toate aceste avea nevoie și de alte barace nouă. Construirea acestor barace s'a adjudecat asupra d-lui H. Garacino, englez, antreprenor de lucrări publice în Constanța, cu prețul de 16,000 lei noi. Terminul construirii a fost de 12 zile. Plata trebuia a se face treptat, treptat, pe măsură terminării lucrărilor. Cu privegherea construcției a fost însărcinat ingine-

compună bine figura. Restul timpului, îl petrecea în micul salon oriental, cu Mrs Stewart.

Culcată pe un divan, cu capul afundat în perne, cugeta, pe când buna bêtrenă și citea *Magazinele* sale, sau făcea combinări cu cărțile de joc, sorbind pahare mari de ceai. Această problemă se întorcea mereu prin capul contesii, să găsească un mijloc d'a rupe această căsătorie. Aceasta i era singura gândire și, în capu'i zdroncinat, se învêtea neîntrerupt, pricinindu-i dureri nesuferite. Din timp în timp, se scula și se ducea la fereastră care da în grădina otelului. Și acolo, în lumină, și când cerul eae împede, în jurul parterurilor aurite de soarele toamnei, vedea pe Petre și pe Bianca, plimbându-se încet, aproape triști; fugea apoi din fața acestei priveliște care făcea să i bată inima de credea că va năbuși. Întorcându-se spre Mrs. Stewart, i lua cărțile. Așezându-se pe perne, întindea combinările pe cover și, atentă, ca gicitoarele boheme ale căror practice cabalistice le urmărise în copilărie, căuta să pătrunză viitorul. Și tot d'a-una predominanța fatală a picelor i anunța o moarte; voia să știe pentru cine; cărțile erau mute. Vedea în joc numai obscuritate și mister. Atunci se scula, și fără a zice un cuvânt, cu privirea ațintită, cu buzele strânse, se culca din nou pe

rul județului d. căpitan Palada. În baza raportului acestuia, d. Garacino și-a primit integral costul construcției. Primirea definitivă însă a baracelor s'a făcut de inginerul statului d. Le Boeuf. Totul se credea că s'a petrecut în bună stare și cu bună credință, până când a fost vorba de instalarea în barace a serviciului carantinei. Când sosi materialul de desinfecție, d. prefect a județului, Gr. Grămătescu, însărcină pe secretarul carantinei d. T. Ilieff, ca să se instaleze într-ânsa. Acesta, după vizitarea baracelor, imediat s'a întors și a raportat verbal prefectului că ele sunt cu desăvârșire nelocuibile, fiind că plouă într-ânsă și nimica nu e făcut după planul, deusul și caetul de sarcini. Prefectul a însărcinat pe secretarul Ilieff să facă un raport înscris detaliat. Acesta la rândul său făcu un raport de 4 coale, în care a descris cu deamănuntul lipsurile baracelor, în comparație cu ceea ce trebuia să se facă după contract. D. prefect Grămătescu, văzând raportul, a rămas foarte indignat de jaful ce s'a făcut cu aversea publică, și a însărcinat pe inginerul comunei d. N. Vergotti și pe d. Beniș inginerul statului, însărcinat cu supravegherea construcției catedralei locale, ca să constate și d-lor dacă sunt adevărate sau nu cele relatate de d. Ilieff. Aceștia au confirmat în totul arătările secretarului carantinei, completând încă raportul d-lor cu constatările unor lipsuri și mai mari sub raportul tehnic, și asupra cărora nu era competent secretarul a se pronunța.

În urma acestora, d. prefect a raportat direcției serviciului sanitar, după care raport a venit la fața locului spre cercetare însuși d. director Dr. Capșa. Este de nedescris indignațiunea ce a cuprins pe d. director Capșa, când a văzut starea în care se află baracele carantinei. D-sa s-ar fi exprimat în termeni foarte aspri la adresa celor însărcinați cu lucrarea și privegherea acestor barace. D. director a plecat tot la 26 inapoi la București. Nu cunoaștem ce măsură va fi luat în consecință. Atât scim însă că d. inginer Le Boeuf, care a fost însărcinat cu primirea baracelor nouă, ar fi declarat că și d-lui ar fi constat lipsuri, dar *le-a primit cu parola de onoare a întreprinzătorului* că în curând va îndeplini acele lipsuri; dar până azi lucrurile nu s'au mai îndreptat.

DIN JUDEȚE

Pădure arsă. — De către necunoscuți punându-se foc pădurii Statului de pe raionul comunei Cârjelari, cătunul Iaila, plasa Măcin, județul Tulcea, a ars lemne în întindere de 50 pogoane, arzând pădurea un timp de 48 ore.

Trei criminali. — Rucsandra din comuna Latin, județul Brăila, care trăise în concubinagiu cu un Gheorghe Ion, dispărut încă din anul 1882, născând un copil, și a omorât, și, în unire cu sora sa și cu cumnatul său, i au și îngropat în curtea celui din urmă. S'au dat toți în judecată.

Stare idilică în Galați. — Cotim în „Poșta“ (din Galați):

„Hoțiile la noi în oraș iau proporțiuni mari. Nu e zi lăsată de D-zeu se nu numărăm casuri prin mahalale, spargerii și altele de felul acesta. Ieri a trebuit ca hoțiile să se facă chiar în ochii poliției, după cum am anunțat; o hoție din cele mai mari; și cei în drept să ne păzească, unde sunt?”

„Sunt duși: Prefectul pleacă la București și vine de la Iași; sta o zi și pleacă la Iași ca să ne vie din București; a a-

divan, și se perdea în gânduri.

Starea ei morală era în adevăr de speriat. Concentrându-și toată viața numai în iubirea sa, voia să reziste, să lupte, să triumfe; arsă de iubire, lipsită de acela pe care i adora, un fenomen grav se producea în organismul sârmanei femei, un fel de friguri sensuale o stăpâneau. Avea delirul posesivității. I trebuia Petre. Somnul i era turburat de vise îngrozitoare; se scula cu nervii dureros agitați, cu membrele scăldate în sudoare, percepend tot, dar incapabilă d'a se putea mișca întocmai ca în stare de catalepsie.

Se putuse stăpâni și nu spusese nimic bêtrenă Stewart, se temea de muștrările rușinoasei engleze; aceasta, obișnuită cu capriciile Sarei, nu era neliniștită: și zisese ca altă dată: «este o criză electrică» și zicea că această sumbră melancolie va trece, ca un nor alburiu de pe cer, și că o rază de soare va readuce îndată vremea cea frumoasă. Și, filosoficește, aștepta. Contele, din partea ei, era prea mult preocupat cu urviri, pentru reparațiunea otelului de Cygne, și cu Frossard pentru contururile tutelei; și fericitul lui caracter i permitea să vază numai lucrurile plăcute. Căsătoria nepoatei sale i făcea să fie bine dispus, necăjea pe Merlot, și organiza răscoale în contra lui, dând consiliu rele Madelenei.

— Ești prea blândă, zicea el tinerei

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 8 August —

56

GEORGES OHNET

CONTESSA SARAH

Săptămâna următoare, toți oaspeții de la Canalheilles se întoarseră la Paris. Ziua căsătoriei s'apropia. Bianca se dusesse, însoțită de unchiul ei, să viziteze otelul de Cygne, și lucrările începuseră ca să facă întâia și luxoasa locuință bună de locuit. Tânăra familie trebuia să se instaleze câte-va zile, apoi Séverac era să plece din nou în Algeria, unde femeia sa i va urma, probabil. Această chestiune rămase neresolvată. Bianca, fiind întrebată, răspunsese într'un mod evasiv. Cât pentru Séverac, întrebât din nou de contele pentru strămutarea sa, respinsese toate propunerile ce i se făcuseră, și voia cu ori-ce preț să rămâie la locul ce avea. Această încăpăținare părea neexplicabilă contelui, și i pre-

juns un fel de *Ventura țară*. Polițaiul nu rămâne mai pe jos, pleacă și el să bată muntele la Sinaia; ca să nu fie om de rând.

Comisarul mă dorm și el; iar bieții sub-comisarii, trimiși în concediu de consiliu comunal și de ilustrul ministru d. Leca.

Băile de mare de la Constanța. — Același fo! i se scrie din Constanța:

„Vizitatorii la băile Constanței nu prea sunt mulți anul acesta. Deosebirea între anul trecut și anul acesta e foarte mare. Cauza a fost frica de holeră și scumpețea. Cu toate acestea lumea venită la Constanța nu se gândește încă de plecare. Timpul continuă de a fi frumos și băile foarte căutate.”

Abusuri asupra țăranilor. — Cetim în „Curierul de Dorohoiu”.

„In comuna Târnuca, acest județ, se petrec abuzuri fără exemplu.”

„Vechilul moșiei Târnuca cu feciorii boieresci și dacă nu cu concursul, dar prin o toleranță culpabilă a autorităților, despoale și jefuesc pe locuitorii ca în codru.”

„Toate faptele comise au fost denunțate autorităților și fiind că niciăreia locuitorilor n'au găsit dreptate, apoi ei s'au intrunit, s'au sfătuit și au luat rezoluțiunea a se adresa gazetarilor cu speranța că poate se va găsi un om a lui Dumnezeu, căruiu să'i fie milă de ei și să pedepsească pe toți acei ce s'au constituit în bandă pentru a'i jefui.”

„Rezoluțiunea luată de locuitorii a fost pusă în practică.”

Foia de Dorohoiu publică după aceasta gravele denunțări făcute de țărani, asupra cărora atragem atenția celor îndrept, spre a se face dreptate năpăstuiților.

PAPISMUL IN ROMANIA.

(Urmare)

Să întrebăm însă pe curia romană cu propagandăde a ei: primire-ar ea oare ca noi Românii să trimitem în Italia un mitropolit, sau un episcop românesc la Roma cu titlu de „Mitropolitul, ori episcopul Romei” ori la Veneția, Milan, Neapole, etc. cu titlurile acestor orașe catholice, mai ales când știm, că acum în Italia sunt multe elemente gata de a forma o biserică națională ortodoxă? Primire-ar oare să facem ceva asemenea pentru alte capitale și orașe însemnate și neînsemnate din lumea catholică? Nu! pentru că el nu admite nici morții noștri a se inmormânta în cimitierele credincioșilor săi. Noi însă nu facem așa; ci la cas de nevoie, inmormântăm pe catholicii în cimitierele noastre, și încă o rânduală creștinească a bisericei noastre; nu! depărtăm nici de cele-lalte taine ale biserice, la cazurii de nevoie, când el nu aude preoții de al lor. Și aceasta o facem, pentru că suntem toleranți, și biserica noastră este tolerantă în adevăratul înțeles, și nu este deprinsă a viola conștiința religioasă, până și a necreștinilor. Noi, chiar de am fi în stare, nu am trimete episcopi și mitropoliți în țările creștine, care își au mitropoliți și episcopi lor de ori-ce confesiune, căci aceasta nu permit canoanele bisericei noastre care sunt comune și bisericei latine. Pentru ce dar Roma creștină voeste să violeze conștiința noastră, și să calce Sfintele canoane prin numirea unui Mitropolit în România cu titlu de „al Bucureștilor” sau „Bucarestensis,” când Bucureștii este capitala bisericei ortodoxe române, și reședința Mitropolitului primat al României? Pentru ce episcopii cu titlurile Episcopilor și Arhiepiscopilor Români a, Iașului (Iasiensis), unde este reședința

pleni-potențiar, scumpa mea copilă, contează pe mine.

Veseli, iluminati, contele zicea: — Aș fi voit să cunun pe acești copii, în aceeași zi, pe toți, ar fi fost frumos! Dar Merlot este un dobitoc care nu va pricepe nici o dată.

Foarte ocupat, ca tot d'una, cu par-tea externă a lucrurilor, contele și în-chipuia o strălucită ceremonie, lume multă, biserica plină de flori și de lumina și, la altar, două mirese sub ve-lurile lor albe. Era un tablou grațios care se ducea spiritul lui de om de lume. Se gândise mai întâi să dea o mare serbare în onoarea căsătoriei ne-poate sale, dar se izbise de o foarte serioasă opozițiune făcută de d-ra de Cygne.

Reluată din nou, în aparență, de cu-rentul ideilor religioase, Blanca man-ifestase dorința d'a se retrage pen-tru câte-va zile într-o mănăstire ca să se odihnească și să se roage. Alesese o casă pioasă din foburgul Saint-Ger-main, care aparținea ordinului Sfântu-lui Augustin. Damaele cele mari, în timpul postului, se retrăgeau acolo.

Păru dar foarte simplu, și de bun gust, contelei, ca nepoata sa să pună în execuțiune acest proiect. Se duse de comandă un prea frumos Crist, cu argint ciselat, pe care d-ra de Cy-gne dorea să'l dea monastirii, ca să re-cunoască ospitalitatea ce i se oferea.

— Numai el, a persistat... zise Made-lena veselă. Primește atacurile cu cu-raj, se luptă în contra armatei de ajuto-ri, nici o isbire nu l' descurajează. Bătut, revine din nou. Și, în una din aceste zile, cetatea, în ciuda rezistenței guvernatorului, va cere să capituleze...

— Aceasta ar fi singura capitulare pe care aș semna-o cu plăcere, strigă generalul... — Și dacă'i va trebui un

Mitropolitului Moldovei? Al Galaților (Ga-latziensis), unde este reședința episcopului Dunărei-de-Jos? Al Craiovei, (Craioven-sis) unde este iarăși episcopul Râmnicu-lui și al Severinului și are un vicariu cu titlu de „Craioveanul”. Toate acestea ar fi disprețul cel mai mare pentru bi-serica națională română, și ne arată că Roma privește biserica noastră ca cum nici ar exista, și că ea voeste acum să ne facă Biserica și să ne trimiță cel an-tel archiepiscop creștinești!

Nu cred că națiunea română va tolera o asemenea decădere a bisericei sale naționale! Catholicii din România n'au trebuința de episcopi, pre care îi au deja. Aceștia vor putea să lăcuiască unde le va plăcea în România, fără însă a și a-capara titlurile de la localitățile admini-strate și supuse păstoriei Ierarhilor români; ci să fie priviți ca arhieri și episcopi titulari, cu titluri streine de țară, ca vizitatori, cum s'a privit și până a-cum. Arhieri titulari, cu titluri de la localitățile, în cari residă are și poate avea numai biserica română, și nu-mai dintre membrii clerului său. Ti-tlurile acestea nu sunt ceva fără va-loare, ci ele implică drepturi mari, drepturile episcopale, între care este și acela de a propaga credința sa. Arhieri noștri titulari sunt măr-giniți în funcțiunile lor prin aceea că ei se chirotonească în calitate de vicari, su-puși Mitropoliților și Episcopilor actuali al țării, încât ei nu pot funcționa nimica episcopal fără prealabila autorizare a e-parhiotului respectiv, și cel ce ar face contrariu, cad sub judecata bisericească. Nu este așa cu un episcop catholic; el nu este supus arhiei bisericești a țării. Prin urmare, când el va fi recunoscut ca Episcop ori Mitropolit cu titlu unei localități din țară, prin aceea i se re-cunoaște și dreptul de a și propaga credința sa în acea localitate și a face proselit. Și tocmai aceasta este ținta principală a propagandei papiste.

Pe lângă împrejurările arătate în urmă, biserica Romei crede, că acum este tim-pul cel mai favorabil pentru propaganda sa; căci crede, că noi ne-am fi desbinat de biserica orthodoxă a răsăritului, în urma oare-cărora ne înțelegem momentane ivite între biserica noastră națională și patriarhia ecumenică, și se așteaptă, ca patriarhia să ne escumunice de la co-munitatea orthodoxă, precum a escumu-nicat și pre Bulgari, cu vre-o zece ani în urmă, pentru care după afirmarea jurnalelor, la Roma s'au pregătit episcopi chatolici și pentru Bulgaria. Însă fapta va dovedi, că Roma și acum se înșeală. Noi n'am rupt relațiunile noastre uni-tare cu orthoxia orientală, ci vom nu-mai să le regulăm într'un mod cuviin-cios și canonic. Orthoxia română nu s'a ținut, păstrat și apărât de patriarhia ecumenică; ci s'a păstrat și apărât de națiune și de Mitropoliți și Episcopi ro-mâni. Au fost însă și patriarhi cari ni au dat un concurs puternic, cu sfaturile și cu influența lor la Poarta otomană, a cărora suvenire ne au făcut tot-da-una a respecta acea patriarhie și a o recu-noaște, ca centru al orthoxiei orientale. Nici vom consimți vre-odată a o înlocui cu autoritatea bisericei catholice-romane, fie ea ori cât de renumită și puternică. Biserica română are și poate să aibă toate mijloacele morale și materiale spre dezvoltarea sa prin sine, până a putea rivaliza cu ori-ce altă biserică, cât de inflorită, și a sta neclintită santinele în hotarele țării și a națiunii sale.

(Va urma)

D-ului redactor al revistei „Literaturul”

Domnule redactor,

Dacă revista „Literaturul” a decăzut până acolo în cât cel mai mediocru fi al musei să grifoneze printre foile ei, când o critică stupidă la adresa *gigantului poeziei române*, când o epigramă la adresa *nenorocului și adevăratului poet Eminescu*, cu care am trăit odinioară într-o lume de *Reverii*, nu mi-am putut opri un strigăt de indignare fără limită, contra subscritorului acelei epigrame și de acea te rog, ca de azi înainte să mă consideri ca demisionat din sarcina de vice-președinte al comitetului parțial de la acea revistă și chiar din cea de membru activ sau abonat al foaiei dv.

Mathelū Bottez.

1883, August 5.

VARIETAȚI

O păcăleală americană. — Impăratul Chinei trimesese, sunt câte-va luni, în America o misiune extra-ordinară compusă din 20 de mandari și condusă de prințul Chang. Un american, agent al unei societăți pentru importul ceaiului, care știa chinezește căci trăise mai multă vreme în China, se înținose pe lângă mandari, și în lipsa interpretului lor, care era bolnav, isbuti să le dobândească confiența. Ajungând misiunea în Washington, unde avea să fie primită de președintele Arthur, agentul isbuti să o învețe două fraze englezești de cari să se folosească cu ocazia recepțiunii. Una era: „Cel mai bun ceaiu e cel importat de Societatea de ceaiu anglo-franceso-chineso-americană,” iar cea laltă: „Este singurul ceaiu care nu pricinuesce insomnie.”

Chinezilor însă americanul le spusese că cea d'antăi înseamnă: „Vă mulțumesc din suflet pentru onoarea ce ne faceți” și a doua: „Să trăiți și se prosperați nenumărate sute de ani.” Președintele Arthur primi în fine misiunea și i ținu o scurtă cuvântare politicoasă. — Plecându-se adănc prințul Chang respunse: „Cel mai bun ceaiu e cel importat de Societatea anglo-franceso-chineso-americană,” iar mandariii strigară, într'un glas, atîngend cu fruntea lor pământul: „Este singurul ceaiu care nu pricinuesce insomnie.”

Ne putem inchipui lăritatea generală pentru această tragere pe sfoară, prin care agentul isbutise a face o reclamă atât de mare societății sale de ceaiu.

Preoții în America. — Popii în America nu prea știu cum să și mai aducă credințioșii la biserică. Unii, prin comunitățile cele bogate, fac în acest scop, din casa lui d-zeu, o sală de concert, alții cari nu mai pot ajunge la țintă nici prin aceasta, fac cum a făcut de curând unul din preoții din Brooklyn. Văzânduși într-o Duminică biserica goală, el a anunțat credincioșilor ca în Duminică ce va urma va vorbi despre un mare scandal familiar și va bicui groasnic pe autorii lui. — Vestea aceasta s'a răspândite iute în toată comunitatea. Auziași pe oameni zicend: oare ce scandal o fi? Care-i familia cu pricina? — În Duminică anunțată biserica era ticsită de lume. Mulți din credincioșii ne-mai încăpând steteau pe afară. Așteptau cu toții nerăbdători, istoria scandalului. — Preotul se sui în fine pe amvon și începu să vorbească, spre desamăgirea generală, despre... scandalul din familia lui Adam și Eva.

Furnic mănăcioase. — În Rio-de-Janeiro, Brasilia, un casier de bancă a făcut de curind o ciudată descoperire. Presin-

ului său, spunend că Petre renunțase, la moartea tatălui său, la partea sa de moștenire în favoarea mamei sale.

Văzu pe Petre, grav și intristat pe scaunul lui, asistând la această penibilă ședință, unde totul l' lovea și l' mănănea. Era așa cum l' visase ea tot-d'una: mândru și serac. Redeveni pentru ea, un moment, Séverac de altă dată, acela care plânsese cu ea, pe tatăl său.

Totul l' peri dinainte. Și crima lui și durerea ei. Să lăsa în voia curentului delicios al uitării. Nu reveni la realitate de cât când Frossard, apropiindu-se cu mare politețe, i anunță că totul era terminat. D-ra de Cygne, cu totul amețită, se văzu în fața unchiului ei, a lui Petre și a tănărului notar. Cu mare părere de rău, văzu că situațiunea nu se schimbese la moment, după dorința sa, și observă că, în realitate, piedicele nu se vor înlătura așa ușor ca în vis. Adresă câteva cuvinte de mulțumire lui Frossard, întinse lui Séverac mâna pe care a-cesta abia îndrăzni s'o strângă în ale sale. Și luând brațul contelei, se depărtă. A doua zi, intră în monastirea Augustinelor!

Beyrouth, 18 August. A mai fost eri un mort de cholera la lăzăretul de la Beyrouth. (Havas).

SPECTACOLE

Teatrul Dacla. — Marți 9 August, reprezentațiune extraordinară în *folosul victimelor de la Ischia*; se vor juca: *Mutul*, comedie-dramă în 2 acte — *O ceașcă cu ceai*, comedie într'un act.

Grădina-Terassă Ottetelecano. IN TOATE SERILE Concert soare, — Louis Wiest *Intrarea liberă.* 13

ANUNCIU

Pe lângă fabrica mea de spirt de la Herăstrău (comuna Băneasa) am perfecționat și moara de abur după numerotațiunea sistemă Pesta, introducend vântăcuri (valzuri) noui. Anunțând aceasta, sunt în plăcuta pozițiune d'a aduce la cunoștința onor. Public, că în moara mea se produce făină de prima calitate din cel mai bun grâu cultivat în România. Dd-nii amatori se pot adresa la biroul meu din CALEA MOȘILOR No. 50, unde am înființat și un deposit de făină sub propria mea firmă, ANDREI A. POPOVICI

Tot o dată aduc la cunoștința generală, că pe lângă desfacere de făină, tratez și afaceri de spirt brut și rafinat, produs în fabrica mea mat sub numita, precum și diferite alte daraveruri.

ANDREI A. POPOVICI.

D-nu Doctor Boicescu anuță on. sa clientelă că s'a întors din streinătate. — Str. Luterană, Nr. 15 bis. (5-2-3)

SCHIMBARE DE DOMICILIU D-ului WILH. SALTER DE LA FACULTATEA DIN VIENA Special; BOALE DE FEMEII ȘI SYPHILIS S'a mutat Strada Pescăria-Veche Nr. 8 vis-a-vis de Hotel Londra (Calea Moșilor) Consultațiuni de la 8-9 a. m. și 3-5 p. m.

Boalele de gât, gură, nas și urechi tratează printr'o artă specială D-rul J. BRAUNSTEIN fost aspirant de medic secundar în Viena din clinica lui Braun (boale de femeii și faceri) și a lui Hebra (Sypilis și boale de piele) Consultațiuni de la 3-5 ore p. m. Strada Decabal No. 20 (în dosul Bărăției)

VIN NEGRU de Orevița și Golu-Drancea

Vechi de 4 ani, calitate superioară tuturor altor vinuri. — 15 fr. vadră.

ALB DE DRAGASIANI din recolta anului 1879. — 15 fr. vadră la PAUN POPESCU & Comp. 18, Strada Lipscani, 18.

SCHIMB ȘI COMISION

FRĂȚII BENZAL

41 bis, STRADA LIPSCANI, 41 bis,

CURSUL BUCUREȘTI

Pe ziua de 8 August 1883, ora 12

EFECTELE	Omp.	Vănd.
6% Oblig. de Stat convertite.	98 1/2	99
6% „ „ Căilor ferate Rom.	102 1/2	103
5% Renta Amortisabilă.	93 1/2	94
5% Renta Română.	92	92 1/2
5% Obi. de Pensie (300 l.) Dob. 10 fr.	230	235
7% Scriisuri fonciare rurale.	102	102 1/2
5% „ „ urbane.	90 1/2	91
7% „ „ „	101 1/2	102
6% „ „ „	97 1/2	98
5% „ „ „	87 1/2	88
5% Impr. Municipal București.	83 1/2	84
Impr. cu pr. Buc. (bil. 20 l.).	32 1/2	33
Act. Bancii Naț. a României.	1420	1430
Acțiuni Dacia-România	425	430
„ ale soc. de cred. mobil.	214	216
„ „ „ construcții.	99 1/2	102
Obligațiuni esite la sort și C.	510	512
Acțiuni soc. Naționale.	2 40	2 46
Aur contra Argint și B. Banca.	1 1/2	2 1/2
Rubla hârtie.	2 50	2 55
Florin.	2 11	2 12
Lose otomane.	50	55

CURSUL DIN VIENA

18 August Napoleonul. . . . . 9 50 Ducatul. . . . . 5 66 Rubla Otomane. . . . . 24 70 Rubla hârtie. 117 50

CURSUL DIN BERLIN

18 August Oppenheim. . . . . 109 80 Ruble hârtie. . . . . 201 75 Oblig. noui 6% . . . . . 103 90 „ 5% . . . . . 99 40 Renta Amort 5% 93 75

CURSUL DIN PARIS

18 August Renta Română. . . . . 92 Lose Ottomane. 53

SCHIMBUL

8 August Paris (3 luni). . . . . 99 25 „ la vedere. . . . . 100 Londra (3 luni). . . . . 25 25 „ la vedere. . . . . 25 25 Berlin (3 luni). . . . . 122 40 „ la vedere. . . . . 123 40 Viena la vedere. 213

Adrese pentru telegrame BENZAL.

